

τέ τε γαρ ἀμφισβιτούμενα γνωτεπι πώς εἴη, καὶ πελῶντες οὐ βουλόντες· πελῶντες δὲ τοῦτο εἴη ταῖς πολιτείαις ἡδῶν, ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς εἰρηταῖς πρότερον. ὅταν διωρευτέρων αὐτὸν εἴη, πῶς τε, καὶ διὰ τίνας τοῦ λόγους τοῦ ἀνθρώπου ποιήσουμεν. ἵππει δὲ πελῶντες οὐδέποτε τοῦτο λόγουν, τοῦτον τὸ τέλος λέει, πελῶντας δὲ αὐτὸν εἰλημενάρχης δόξα γε τοιούτος εἴσιν, εἴ τον ταῖς πίστεις φέρεσθαι καὶ συμβουλεύοντες, καὶ διπλεκτικούντες, καὶ ἀμφισβιτούμενοι· ἕπει δὲ, εἴ τον ἀνθρώπους τοὺς λόγους ἀνδρεταῖς ποιεῖν, καὶ πελῶντας ποιῶντας διορεισαῖς λοιπὸν ήδην διελθεῖν πελῶντες τοῦτον· πᾶσι γαρ αἰγαλέοντας, τὰ πελῶντας διωρεισαῖς λοιπὸν ήδην εἰς τοὺς λόγους καὶ τοῦ μέρους ἔσται· τοῦτο δέ, ὃς γάρ τον πελεκάνην δεικνύει. ἕπει δὲ πελῶντες μεγάλοις καὶ διάποτον διδοῦντες τοῦτον λόγουν χρῆσταν γαρ πάντες τοὺς μετοικεῖν εἰν, καὶ συμβουλεύοντες ἡ διπλεκτικότης, καὶ ἀνθρώπους οὐδεποτε εἰπεῖν, εἴπει ἔχομεν καὶ πελῶντας παρεχεῖντες, ὅπως τὰ λοιπὰ περιέχετες, ἀποτελέσσωμεν τὰν εἴ τον αρχῆς περιέστεν. Εἰ δέ τοῦτον τοῦτον τοῖς διπλεκτικοῖς, οὐτεπερ εἰρηταῖς· τοῦτο δέ γε γεγονός, τοῖς δικαιοκοῖς· πελῶντας γαρ εἴριστο τὸ διωρεισαῖς λοιπὸν, τοῖς συμβουλευτικοῖς.

Κεφάλαιον ιδ.

Πρῶτων μέρουις πελῶντας καὶ ἀδικιαῖς πελῶνταν λέγωμεν. αὐτὸν τὸ ἐναντίον ἢ δικαιοκοῖς εἴ τον ἡγεμόνει, καὶ τὸ ἐναντίον δέξεταιν αὐτὸν δικαιοκοῖς· οὕτως, εἰ δικαιοκοῖς παρεστῶντας, καὶ νοστητοῖς· γαρ αὐτὸν δικαιομένοις τοῖς εἴ τον αρχῆς περιέστεν. Εἰ δέ τοῦτον τοῖς διπλεκτικοῖς, οὐτεπερ εἰρηταῖς· τοῦτο δέ γε γεγονός, τοῖς δικαιοκοῖς· πελῶντας γαρ εἴριστο τὸ διωρεισαῖς λοιπὸν, τοῖς συμβουλευτικοῖς,

A quæ enim versantur in contiouersia, ea quæruntur, quomodo se habeant: & de quibus consultant: de morib[us] verò Rerum pub[licarum] in deliberatiis dictum est prius: idcirco explicatum est, & quomodo, & per quæ orationes moratas efficiamus. Et quoniam circa unumquodque genus orationum diuersus finis erat, ac de omnibus iis dictæ sunt opinione[s], & propositiones, ex quibus fidem ducunt tum consulentes, tum demonstrantes, tum con-

B trouersantes: præterea verò ex quibus moratas orationes contingit reddere, etiam de his est disputatum: reliquum est nobis, ut communia explicemus. Omnibus enim necessarium est, ea, quæ sunt de eo, quod fieri, & non fieri potest, adhibere in orationibus. Et alios quidem futurum esse, alios verò factum esse, conari ostenderē. Præterea verò de magnitudine communiter querendum est in omnibus orationibus.

C Utuntur enim omnes diminutione, & amplificatione, tum consulentes, siue suadeant, siue dissuadeant: tum laudantes, aut vituperantes: tum accusantes, aut defendentes. His autem explicatis,

D tum de enthymematis conabimur dicere communiter, tum de exemplis, ut, cum rebus quæ ad ipsorum usus, ad finem perducamus, quod in initio proposuimus. Est autem ex communibus amplificare apertissimum demonstratiui, ut exposuimus. Factum verò iudicium, ut his enim iudicium est. At id, quod fieri potest, & futurum, deliberatiui.

C A P V T X I X.

E A C primum quidem de iis, quæ fieri possunt, & non possunt, dicamus. Si igitur contrarium potest vel esse, vel fieri, etiam contrarium videbitur esse posse. Ut si fieri potest, ut conualerit homo, etiam, ut ægrotauerit: eadem enim est facultas contrariorum, quatenus contraria sunt. Et si simile fieri potest, etiam simile. Et si difficilior fieri potest, etiam facilius. Et si virtute prædictus, vel pulcher fieri potest, etiam omnino fieri potest: difficilior enim est domum pulchram, quam dominum fieri. Et cuius principium potest fieri, etiam finis: nihil enim sit, neque incipit fieri eorum, quæ fieri non possunt, quemadmodum ut diameter sit symmetra, neque inciperet fieri, neque sit. Et cuius finis, etiam principium fieri potest: omnia enim ex principio fiunt. Et si posterius essentia, vel ortu potest fieri, etiam prius, quemadmodum si ut vir fiat. fieri potest